

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN
DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Voorontwerp van decreet tot oprichting en regeling van de centra intrafamiliaal geweld
- Principiële goedkeuring

Met dit decreet worden de centra intrafamiliaal geweld opgericht, worden de doelstellingen en opdrachten van de centra vastgelegd, wordt het casuoverleg binnen de centra geregeld en wordt een regeling inzake de verwerking van persoonsgegevens binnen de centra opgenomen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie – Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Beleidsveld: Justitie en Handhaving – Welzijn - Opgroeien

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast aan:

- het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2013/123 van 30 maart 2023;
- het advies omtrent de grondrechtentoets van 6 april 2023;
- het JoKER-advies van 14 april 2023;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 6 april 2023:

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Dit ontwerp van decreet vloeit voort uit:

- het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024, punt 3.2.6 van het luik Justitie, 'Coördinatie van het Strafrechtelijk en Veiligheidsbeleid binnen de Vlaamse bevoegdheden (p. 98): *“De Vlaamse minister bevoegd voor Justitie en Handhaving neemt verder het voortouw in de uitbouw van de ketenaanpak intrafamiliaal geweld en de ontwikkeling van Family Justice Centers als netwerkorganisatie. We erkennen hierin uitdrukkelijk de rol die lokale overheden opnemen.”*
- de beleidsnota 2019-2024 'Justitie en Handhaving', punt 5.3.4.1 OD 1. Versterking van de samenwerking van de justitiehuisen en het VCET met justitie, politie, hulpverlening en lokale besturen (p. 25): *“Ook neem ik verder het voortouw in de verdere uitrol van de ketenaanpak intrafamiliaal geweld en kindermishandeling en de ontwikkeling van Family Justice Centers als netwerkorganisatie en expertisecentrum. Ik erken hierin uitdrukkelijk de rol die lokale overheden opnemen. Ik onderzoek hoe de verschillende samenwerkingen nog versterkt kunnen worden. Bovendien kan ketenaanpak in verschillende andere thematieken zoals de aanpak van tienerpooiers, eegerelateerd geweld en stalking (en dus ook het aan de 112-app gekoppelde stalkingalarm) een meerwaarde bieden. Daarom zal ik onderzoeken in welke mate deze thematieken mee kunnen genomen worden in de werking van de ketenaanpak intrafamiliaal geweld en kindermishandeling en de Family Justice Centers.”*
- de beleidsnota 2019-2024 'Welzijn, volksgezondheid en gezin', OD 1.4.1, p. 67: *“We gaan een samenwerkingsverband met de minister van Justitie en Handhaving aan om de lokale besturen en betrokken jeugdhulppartners te ondersteunen in de verdere uitbouw van de ketenaanpak intrafamiliaal geweld en de ontwikkeling van Family Justice Centers als netwerkorganisatie. We evalueren bestaande initiatieven ter zake en bouwen hierop verder.”*

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Intrafamiliaal geweld (IFG) vormt één van de grootste uitdagingen in onze samenleving. Om welke specifieke vorm het ook gaat, het is een ernstig, hardnekkig en sterk onder-gerapporteerd probleem dat heel wat dodelijke en andere slachtoffers maakt. Het geweld komt voor in alle maatschappelijke milieus en binnen alle culturen, en speelt zich af binnen diverse vormen van relaties, gezinnen en families. Daarnaast kent het in veel gevallen een complexe en gevaarlijke dynamiek, met een herhalend en escalerend karakter en een veelheid aan problemen die de voedingsbodem kunnen vormen. Het geweld is vaak verweven met allerlei problemen en risico's, en vindt plaats in een context waarin mensen afhankelijk zijn van elkaar en waarin de verhoudingen van dag tot dag kunnen wisselen. De rechtstreeks betrokkenen van het geweld blijven – anders dan bij andere geweldsvormen – dus vaak ook deel uitmaken van elkaars leefomgeving. Daardoor is het meestal niet het eerste, maar ook niet het laatste feit. Jammer genoeg blijft het geweld vaak jarenlang in stand. De psychische, fysieke en maatschappelijke kost van intrafamiliaal geweld is dan ook enorm.

De ongeveer 25.000 processen-verbaal die de politie jaarlijks opstelt in Vlaanderen, zijn maar het topje van de ijsberg, want slechts in een fractie van de gevallen volgt er een aangifte. Meestal speelt

er een combinatie van factoren om het geweld niet te melden bij politie of andere diensten, blijkt onder meer uit onderzoek van de UCLL (VERDONCK et al., 2022): schaamte, allerlei vormen van afhankelijkheid of gewoon niet weten waar hulp te zoeken. Maar de belangrijkste reden is angst: voor de pleger, voor het politionele en justitiële systeem, voor de gevolgen van het zoeken van hulp of voor de reacties van anderen. Zo kan het geweld jarenlang in stand blijven. Achter onze Vlaamse voordeuren gaat dan ook veel verborgen leed schuil.

Het is cruciaal om werk te maken van een nog sterkere aanpak om intrafamiliaal geweld duurzaam te stoppen, de schade te beperken, aan herstel te werken en de overdracht van generatie op generatie te doorbreken. Echter, eenvoudige oplossingen hiertoe zijn er meestal niet. Er is een volhardende, integrale aanpak nodig om gezinnen uit de vicieuze cirkel van geweld te halen. Een effectieve aanpak die vraagt om intersectorale samenwerking waardoor de expertise, middelen en mogelijkheden van afzonderlijke individuele diensten, beleidsdomeinen en beleidsniveaus overstegen worden. Het komt erop neer dat je samen doet wat er nodig is voor het hele gezin, maatwerk levert, zo kort als mogelijk en zo lang als nodig. De meerwaarde is in de eerste plaats niet efficiëntie – al streven we die wel na – maar effectiviteit. Het gaat niet om meer of beter van hetzelfde, maar om een wezenlijk andere oplossing.

Ongeveer een decennium geleden is de ketenaanpak intrafamiliaal geweld in Vlaanderen van start gegaan met proeftuinen in de provincies Antwerpen en Limburg. De ketenaanpak staat voor een totaalbenadering waarbij partners – politie, parket, justitiehuis, centrum algemeen welzijnswerk (CAW), openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW), Opgroeien, Vertrouwenscentrum Kindermishandeling, centrum geestelijke gezondheidszorg (CGG), ... – need-to-know-informatie delen, gezamenlijk risico's inschatten, expertise bundelen, een plan van aanpak maken, interventies grondig op elkaar afstemmen en voor de nodige regie en opvolging zorgen. Een casusregisseur neemt de coördinatie op, stemt af met de betrokken diensten en cliënten, en waakt over de uitvoering van het plan van aanpak. Een ketenaanpak zorgt dus voor overzicht en vermijdt dat diensten naast elkaar werken. Het kan gaan om trajecten van enkele maanden tot meerdere jaren. En ook al gaat het nooit om eenvoudige, makkelijk op te lossen situaties, toch boeken we met deze gezamenlijke aanpak successen in gezinnen waar iedereen, inclusief zichzelf, het al had opgegeven.

De Vlaamse Overheid heeft in 2017 de doelstelling geformuleerd om in heel Vlaanderen een ketenaanpak te realiseren voor de meest complexe situaties van intrafamiliaal geweld. Elke Vlaamse provincie kent intussen één of meerdere ketenaanpakken intrafamiliaal geweld. Binnen de provincie Antwerpen zijn er drie: CO3 Antwerpen (2012), Korte Keten Mechelen (2013) en Ketenaanpak Turnhout (2015). De Limburgse intrafamiliaal geweld keten (LINK) is in 2013 van start gegaan. Vlaams-Brabant kent twee ketenaanpakken, in Leuven (2016) en Halle-Vilvoorde (2018), en ook Oost- en West-Vlaanderen zijn in respectievelijk 2017 en 2018 opgestart. Sinds 2021 dekt de ketenaanpak heel Vlaanderen, vertaald naar de regionale realiteit en mogelijkheden.

In de regio's Antwerpen, Limburg, Mechelen en Kempen werd die ketenaanpak in de ruimere werking van een Family Justice Center (FJC) opgenomen. Een FJC bestaat uit een multidisciplinair team van professionals, met 'liaisons' van de verschillende kernpartners, dat structureel en permanent samenwerkt, onder één dak, om gecoördineerde diensten te bieden aan slachtoffers van intrafamiliaal geweld en hun gezinnen. De vier Vlaamse FJC's hebben de ketenaanpak als grootste gemene deler, maar beschikken daarnaast elk over een bijkomende werking die afgestemd is op de regionale context en mogelijkheden, en onder meer bestaat uit lotgenotengroepen, het geven van weerbaarheidstrainingen, een kindwerking,... De werking vertrekt vanuit de noden van de slachtoffers en hun gezinnen, zorgt voor afstemming en faciliteert de toegang tot de nodige hulp.

Gezien de goede resultaten uit de bestaande FJC's, werd de roep vanuit het werkveld steeds groter om ook dergelijke werkingen in de rest van Vlaanderen te hebben. Om uniformiteit te kunnen garanderen in het basisaanbod van de FJC's werd er in opdracht van Zuhal Demir, de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, in 2021-2022 een grootschalig onderzoek uitgevoerd naar intersectorale, multidisciplinaire centra intrafamiliaal geweld (verder: IFG-centra). Tijdens dit onderzoek werd er samen met alle relevante stakeholders aan een model voor Vlaamse IFG-centra gebouwd, onder meer

geïnspireerd door de opgedane ervaringen binnen de ketenaanpak en FJC-praktijk. Het fundament van deze IFG-centra is een duurzame, integrale en intersectorale aanpak van intrafamiliaal geweld. Een aanpak die vraagt om draagvlak, eigenaarschap en inzet vanuit alle betrokken partners. Het IFG-centrum is dan ook een samenwerkingsverband, een regionale netwerkorganisatie die zo'n gezamenlijke aanpak stimuleert, coördineert en ondersteunt.

Om dat waar te maken, bundelt en verbindt een IFG-centrum de ervaring, expertise en interventies van verschillende organisaties en diensten rond IFG. Het is daarbij niet de bedoeling om bestaande werkingen te vervangen, maar om een én-én-verhaal te schrijven dat versterkend, verbindend en verbreedend werkt ten opzichte van het bestaande reguliere aanbod. Die aanpak, zo veel mogelijk onder één dak, creëert een extra niveau van vertrouwen tussen de partners en integraliteit en afstemming van aanbod. Door de handen in elkaar te slaan, wordt er dus verder gebouwd aan een gezamenlijke aanpak die zorgt voor veiligheid en hulpverlenend maatwerk voor alle betrokkenen. Integraal en intersectoraal samenwerken rond intrafamiliaal geweld is de enige optie voor de toekomst en de sleutel tot succes. Dit zal dan ook de fundamentele basis vormen voor de werking van de IFG-centra en de rode draad zijn doorheen de werking ervan.

Impactanalyse

Impact op kinderen en jongeren - JoKER

Het ontwerp van decreet heeft als algemene doelstelling om een duurzame, gecoördineerde en doeltreffende aanpak van intrafamiliaal geweld te bewerkstelligen aan de hand van de oprichting van IFG-centra. De cliëntsystemen die opgevolgd worden door een IFG-centrum, bestaan vaak deels uit kinderen en jongeren. De IFG-centra hebben ten aanzien van deze kinderen en jongeren als doelstelling om het geweld binnen hun gezin duurzaam te stoppen, de schade te beperken, aan herstel te werken en de overdracht van generatie op generatie te doorbreken. Met dit ontwerp van decreet wordt beoogd om kinderen en jongeren te beschermen en hen opnieuw een veilige omgeving te kunnen bieden. Het kan hierbij gaan om ongeboorte baby's, baby's, peuters, kleuters, kinderen, tieners en zelfs meerderjarige jongeren die de gevolgen van intrafamiliaal geweld ervaren binnen hun gezin.

De toepassing van het ontwerp van decreet en de oprichting van de IFG-centra hebben een positieve impact op de kinderrechten. Dit ontwerp van decreet vertrekt vanuit verschillende kinderrechten en basisbeginselen, vermeld in het Kinderrechtenverdrag: het belang van het kind, het recht op leven, overleven en ontwikkeling van het kind, het recht om beschermd te worden tegen mishandeling en verwaarlozing en tegen inbreuk op de integriteit. Intrafamiliaal geweld kan immers op korte én lange termijn zware gevolgen hebben voor kinderen en jongeren, en dit op het gebied van hechting, fysieke, sociale, cognitieve en emotionele ontwikkeling, etc.. Ongeacht of dat ze zelf rechtstreeks betrokken zijn bij geweldsincidenten of blootgesteld worden aan het geweld, de impact is even ernstig (Adriaenssens, 2007). Chronische stress verandert de waarneming, het lichaam en de vorming van netwerken in de hersenen van een jong kind structureel. Het baanbrekende onderzoek van Vincent Felitti, de zogeheten ACE-studie - ACE staat voor Adverse Childhood Experiences - toont overduidelijk het verband tussen traumatische jeugdervaringen en de grotere kans op risicogedrag en chronische ziekten op latere leeftijd. Ook het aspect van intergenerationele overdracht is overvloedig aangetoond (Felitti et al., 1998). Dit ontwerp van decreet en de aanpak van intrafamiliaal geweld vertrekt dus vanuit het belang van het kind en streeft een versterking van de hogervermelde kinderrechten na.

Doordat cliëntsystemen, waaronder kinderen en jongeren, worden opgevolgd door een IFG-centrum, kunnen persoonsgegevens van deze kinderen en jongeren gedeeld worden op een casuoverleg binnen een IFG-centrum. De vraag rijst of de impact op het recht op privacy niet te zwaar is, ermee rekening houdende dat het kinderen en jongeren betreft.

Deze impact valt te verantwoorden omwille van bovenstaande argumenten met betrekking tot de gevolgen van intrafamiliaal geweld voor kinderen en jongeren. Aangezien het casuoverleg binnen een IFG-centrum georganiseerd wordt om de fysieke en psychische integriteit van betrokkenen te beschermen, zal de uitwisseling van persoonsgegevens zelfs een positieve impact hebben op het kind of de jongere. De positieve impact weegt ontegensprekelijk zwaarder door dan de negatieve impact op het recht op privacy.

Bovendien moet worden benadrukt dat minder ingrijpende opties onverminderd blijven bestaan. Wanneer het moeilijk gaat met een kind of jongere, zal er allereerst verwezen worden naar de reguliere jeugdhulpverlening. Wanneer men verontrust is over een kind of jongeren, blijven de gangbare paden van anoniem consult tot en met een aanmelding bij een gemandateerde voorziening van kracht. Wanneer er goedlopende trajecten zijn binnen, al dan niet vrijwillige, jeugdhulpverlening, kunnen deze onverwijld verder blijven lopen. Overleg tussen (jeugd)welzijnspartners is en blijft mogelijk. Casuoverleg binnen een IFG-centrum komt niet in de plaats van deze en andere bestaande mogelijkheden en praktijken waarbij samenwerking nagestreefd wordt. Het inschakelen van casuoverleg gebeurt slechts in ernstige en complexe dossiers, op basis van een voorafgaande risico-inschatting. Enkel dossiers die voldoen aan de decretaal bepaalde criteria, doorlopen het intersectorale traject binnen een IFG-centrum. In die dossiers wordt het als noodzakelijk beschouwd om met partners intensiever informatie te delen.

Zonder dit ontwerp van decreet zouden er geen IFG-centra over heel Vlaanderen worden opgericht en zou de aanpak van intrafamiliaal geweld beperkter zijn. Er zou geen structurele en doorgedreven multidisciplinaire samenwerking mogelijk zijn. Ouders zouden niet begeleid worden door een IFG-centrum en het intrafamiliaal geweld zou in veel gevallen blijven voortduren. De kinderen en jongeren zouden de effecten van de aanpak van IFG niet ervaren en zouden meer traumatische gebeurtenissen ervaren. Een groter aantal kinderen en jongeren zou terecht komen in de reguliere jeugdhulpverlening, waarbij de gevolgen van IFG, maar niet het IFG zelf, zou worden aangepakt. De intergenerationele overdracht zou niet in dezelfde mate worden beperkt als bij de aanpak via een IFG-centrum. Deze nuloptie zou dus overduidelijk een negatievere impact hebben op kinderen en jongeren.

Het uitbouwen van IFG-centra is een en-en-verhaal, ter bescherming van de kinderen en jongeren in onze maatschappij. Andere pistes, zoals sterker inzetten op de reguliere hulpverlening, het toepassen van de kindreflex, etc., gebeuren ook.

Voor de opmaak van dit decreet en voor de vormgeving van de IFG-centra werd het kindperspectief in scope gebracht in het kader van het onderzoek naar een model van een Vlaams intersectoraal, multidisciplinair en rechtstreeks toegankelijk IFG-centrum. Om het kindperspectief in het onderzoek voldoende kracht bij te zetten werden recente onderzoeksprojecten in Vlaanderen geïnventariseerd en bevindingen uit andere lopende onderzoeksprojecten rond de stem van kinderen en jongeren meegenomen. Zeven professionals (CLB, Kindreflex, VECK, CKG, Keki, CAW, vzw Awel) werden bevroegd via online-interviews over hun ervaringen inzake het aanbod voor kinderen. Daarnaast werd getracht via stakeholders (FJC's, ketenaanpak, VK) de noden van kinderen en jongeren, en ouders in een IFG hulpverleningstraject te achterhalen. Op die wijze werden enkele kinderen en ouders rechtstreeks bevroegd.

Het ontwerp van decreet voorziet in een rapportage vanuit de IFG-centra naar het Agentschap Justitie en Handhaving. Het Agentschap rapporteert vervolgens aan de Vlaamse Regering en in het bijzonder aan de minister bevoegd voor Welzijn. Op basis daarvan wordt de werking van de IFG-centra geëvalueerd en bijgestuurd. Bij de evaluatie van het decreet zullen ook kinderen en jongeren worden bevroegd. Bovendien voorziet het ontwerp van decreet in de mogelijkheid voor de IFG-centra om beleidsadviezen te verstrekken aan het agentschap. De IFG-centra en de aanpak van IFG zijn dus een evolutief gegeven, waarbij de noden van de kinderen en jongeren en de cliëntsystemen in het algemeen voorop worden geplaatst.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel

De mogelijkheid tot het uitwisselen van persoonsgegevens op een casusoverleg binnen een IFG-centrum kan beschouwd worden als een maatregel die een impact heeft op het recht op privéleven. Deze maatregel streeft echter een legitiem doel na, met name de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de betrokken personen, en meer bepaald de aanpak van intrafamiliaal geweld. Deze doelstelling wordt uitvoering besproken in de algemene toelichting.

Uit ervaringen met multidisciplinaire samenwerking in het kader van de reeds bestaande Family Justice Centers en de ketenaanpak intrafamiliaal geweld, blijkt dat de maatregel ook geschikt is om dat doel te bereiken (Roevens & Aertsen, 2013). Zoals reeds aangehaald in de algemene toelichting, zijn organisaties, door het bundelen van krachten van de verschillende organisaties, parket, justitie en lokale besturen, niet meer gelimiteerd door hun eigen werkwijze en expertise, maar kunnen er meer en efficiënter resultaten bereikt worden dan wanneer er afzonderlijk, los van mekaar, zou gehandeld worden (Scholten, 2019).

De nadelen staan duidelijk in verhouding tot het nagestreefde doel. Doordat een geheimhoudingsplicht geldt met betrekking tot de uitgewisselde informatie, wordt de vertrouwelijkheid van de gedeelde persoonsgegevens gewaarborgd. De reikwijdte van de geheimhoudingsplicht wordt verder toegelicht in de artikelsgewijze bespreking.

Doordat de krachten van verschillende partners gebundeld worden door middel van een meer doorgedreven vorm van samenwerking die toelaat om in te spelen op de specifieke noden en behoeften van de betrokken personen, is een ruimere gegevensuitwisseling noodzakelijk. Deze gegevensuitwisseling wordt uitdrukkelijk geregeld in het ontwerp van decreet. Aangezien het ontwerp van decreet een mogelijke impact heeft op het recht op privéleven, en meer bepaald op de privacy van de justitiabelen, zal het ontwerp van decreet aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor verwerking van persoonsgegevens en de Gegevensbeschermingsautoriteit ter advies worden voorgelegd.

Er is in het ontwerp van decreet geen sprake van een verschillende behandeling van vergelijkbare situaties, of van een gelijke behandeling van wezenlijk verschillende situaties. Er is bijgevolg geen schending van het gelijkheidsbeginsel.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor de artikelsgewijze toelichting wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er zal een nieuw dossierbeheerssysteem voor de IFG-centra worden ontwikkeld. De middelen hiervoor zijn reeds voorzien binnen de begroting.

Er zullen ook middelen worden voorzien om in elk IFG-centrum een kinderpsycholoog in te zetten. Jaarlijks zal daarvoor € 560.000 euro worden voorzien. Dit bedrag is reeds voorzien in de begroting.

Bijgevolg heeft deze beslissing geen bijkomende budgettaire impact voor de Vlaamse overheid.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 6 april 2023 .

Het begrotingsakkoord werd verleend op 5 mei 2023.

B. ESR-TOETS

/

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

De beslissing heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid. Bijkomend personeel voor de IFG-centra werd reeds voorzien in PEP4, dat goedgekeurd is door de Vlaamse Regering op 23 december 2022.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Aan de lokale besturen zal er gevraagd worden om intrafamiliaal geweld als beleidsprioriteit te behandelen en mee trekker te zijn bij de uitbouw van de IFG-centra. Daarnaast zal er, conform de afspraken die gemaakt zijn met de nu reeds betrokken lokale besturen, gevraagd worden om personeelsmiddelen vrij te maken in het kader van intersectoraal casusoverleg, alsook om met gezinnen uit hun gemeente(n) aan de slag te gaan. Dit laatste is complementair aan het aanbod dat de Vlaamse Overheid, Agentschap Justitie en Handhaving voorziet in de IFG-centra. Er zal eveneens gevraagd worden om lokale antennes te voorzien, die minimaal bestaan uit gesprekslokalen en bureelruimten, zodat casusregisseurs van daaruit kunnen werken. Mogelijks zijn er ook andere soorten lokalen nodig, maar dit is afhankelijk van het aanbod waarvoor er lokaal gekozen wordt.

4. VERDER TRAJECT

Na de eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering wordt het advies gevraagd aan het College van Procureurs-Generaal, de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, de Gegevensbeschermingsautoriteit en de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Op basis van deze adviezen zal er een tweede principiële goedkeuring worden gevraagd aan de Vlaamse Regering, waarna advies aan de Raad van State zal worden gevraagd.

De Vlaamse Regering onderschrijft het belang van voldoende hulpverleningsaanbod in het kader van onder andere de IFG-centra. In dat kader wordt de impact van de uitrol van de IFG-centra op het hulpverleningsaanbod continu gemonitord. Het effect van de uitrol van de IFG-centra en de dynamiek die onder meer door de ketenaanpak gecreëerd wordt, wordt in kaart gebracht, en desgevallend ook budgettair vertaald bij de begrotingsopmaak.

Gelet op de nauwe verwevenheid tussen de beleidsdomeinen justitie en welzijn inzake IFG waken de ministers van welzijn, volksgezondheid en gezin en de minister van justitie en handhaving erover dat de afspraken die worden gemaakt bij de verdere operationalisering van de IFG-centra, ook in relatie tot het uitbouwen van het hulpverleningsaanbod conform het protocol betreffende de samenwerking inzake het jeugddelinquentierecht en protocol betreffende afspraken inzake gedeelde beleidsthema's voor justitie en handhaving en welzijn dat op 2 oktober 2020 aan de Vlaamse Regering zijn meegedeeld, worden uitgevoerd.

Gezien de betrokkenheid van meerdere ministers en administraties en de nood aan onderlinge afstemming, wordt minstens jaarlijks een overleg tussen betrokken ministers en administraties georganiseerd, met het oog op afstemming rond het gevoerde beleid rond IFG van het voorbije jaar en nieuwe beleidsinitiatieven rond IFG voor het komende jaar.

Daarnaast zullen er ook intersectorale stuurgroepen op regionaal niveau worden opgericht, met name op het niveau van elk IFG-centrum. Deze stuurgroepen bestaan uit de strategisch coördinator(en) van het IFG-centrum (voorzitter) en de verantwoordelijken van de verschillende partners. Het is mogelijk dat meerdere partners samen één of meerdere verantwoordelijken aanduiden om hun stem te vertegenwoordigen op de stuurgroep (denk aan lokale politie of lokale besturen). Deze stuurgroepen staan in voor de strategische en beleidsmatige werking van het centrum, waarop bijvoorbeeld knelpunten en beleidssignalen vanuit de dagelijkse werking besproken worden. De stuurgroep kan thematische werkgroepen opstarten en komt minstens 3 keer per jaar bijeen.

Ten slotte is het de bedoeling om op termijn een samenwerkingsakkoord met de federale overheid na te streven, zodat de afspraken met justitie en politie ook regelgevend verankerd kunnen worden.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp tot oprichting en regeling van de IFG-centra;

2° de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van:

- 2.1 het College van Procureurs-Generaal;
- 2.2 de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens;
- 2.3 de Gegevensbeschermingsautoriteit;
- 2.4 de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

- Voorontwerp van decreet;
- Memorie van Toelichting;
- Advies van de Inspectie van Financiën van 6 april 2023;
- Begrotingsakkoord van 5 mei 2023.